

Maade en saadan Kommission bør sammensættes, og hvilken Sagkundskab der bør være repræsenteret i den. Det er Betragtninger af den Art, der har ført Udvalgsflertallet til at stille sig, som det har gjort. Nu hører jeg, at den højtærede Minister mener ikke at kunne undvære et Raad, han kan henvende sig til i saadanne Spørgsmaal som dem, den hidtilværende Kommission har beskæftiget sig med. Jeg antager, at den højtærede Minister her tænker paa Spørgsmaal i Forbindelse med hele den Boligkrise, som vi for Tiden er inde i, og det staar naturligvis den højtærede Minister frit for, om han vil indskrænke sig til at bevare det hidtil ved Lov nedsatte Raad som en frivillig Institution i den kommende Tid, eller om han paa anden Maade vil søge optaget en Forhandling med Rigsdagen om Nedsættelsen af en ny Kommission, og endvidere om, ad hvilken Vej det skal ske, og hvilke Institutioner der skal have Adgang til at medvirke ved en saadan Kommissions Nedsættelse, men jeg skulde tro, at hvis Ministeren nærer Ønske om at faa Forhandling med den høje Rigsdag paa et saadant Grundlag, saa vil ogsaa den Rigsdag, som følger efter os, naar Valget er afholdt, stille sig velvillig til Optagelsen af en Forhandling med den højtærede Minister om denne Sag. Jeg vilde, som sagt, aldeles ikke have berørt dette Spørgsmaal, hvis ikke den højtærede Minister var kommet ind derpaa, thi jeg synes i og for sig, at det ikke i fjerneste Maade eller i alt Fald kun allerlængst ude i Periferien vedkommer det Lovforslag, som vi her behandler, men Foranledningen har været den, som er ærede Medlemmer bekendt.

Jeg skal slutte med at anbefale det foreliggende Forslag til Lov om kommunale Dyrtidsforanstaltninger til det høje Tings Velvillie, idet jeg dog maa tilføje, at jeg maatte anse det for heldigt, at Forslaget bliver henvist til det Udvalg, der forleden blev nedsat angaaende Lovforslaget om Lempelser i visse paalignede Skatteydelse, for at det her foreliggende Lovforslags § 3 kunde tages under Overvejelse i Forbindelse dermed. Jeg skal derfor ved denne Forhandlings Slutning tillade mig at stille Forslag om Henvisning til det nævnte Udvalg.

Oluf Jensen: Det foreliggende Lovforslag tilsigter jo, som det ærede Medlem sagde, en Forlængelse af den nugældende Dyrtidslov af 1916 i 3 Maaneder med 3

forskellige Tilføjelser. De to af disse Tilføjelser kan jeg hilse med Glæde og Tilfredshed. Dette gælder først Bestemmelsen i § 4, hvorefter Kommunerne faar Forskud til deres Udgifter, og hvorefter der ydes dem Rentegødtgørelse for de store Udlæg, de maa gøre i Anledning af Dyrtidsforanstaltninger. Det er en Bestemmelse, hvis Optagelse her i Lovforslaget jeg takker den højtærede Minister for. Den er foranlediget ved en Henvendelse fra Sogneraads-, Købstad- og Amtsrådsforeningerne. Vi ved alle, at de Udgifter, Købstæderne har, er saa store, at der absolut maa optages store Laan til deres Bestridelse, og det er rimeligt, at Staten deltager i Forrentningen af disse store Laan, som Kommunerne maa optage for at gennemføre de Foranstaltninger, der fra Statsmagtens Side paalægges dem.

Endvidere hilser jeg med Tilfredshed Bestemmelsen i § 5, hvorefter der skal ydes 500,000 Kr. til Fordeling blandt Kommuner, der under de nuværende Forhold har overordentlig vanskeligt ved at komme igennem. Der har allerede foreligget Finansudvalget et Par Andragender af denne Slags; de nævnes ogsaa i Motiverne. Men der er sikkert ogsaa enkelte andre Kommuner, der er saa daarligt stillede, at det er nødvendigt ud over det fastsatte Statstilskud yderligere at række dem en hjælpende Haand.

Derimod nærer jeg megen Betænkelighed ved den nye Bestemmelse i § 3, hvorefter der til Dækning af Kommunernes Tab ved den Eftergivelse af Skat, der, for saa vidt det Lovforslag om saadan Eftergivelse, der i Øjeblikket foreligger her i Tinget, vedtages, maatte ske i Henhold hertil, skulde kunne paalignes Tillægsskat i Henhold til Dyrtidsloven. Det er et helt nyt Princip, der her indføres. Man lægger derigennem en Del Skatter, som er paalignede en hel Mængde af Kommunens Borgere, over paa andre Borgere i Kommunen, og der er her ikke alene Tale om at lægge personlige Skatter, men ogsaa om at lægge forfaldne Ejendomsskatter for sidste Kvartal eller Halvaar over paa andre Borgere i Kommunen. Man maa, synes jeg, være meget betænkelig ved dette nye Princip. Det ærede 1ste Medlem for 5te Kreds (Kragh) udtalte, at under almindelige Forhold vilde han, saa vidt jeg forstod ham, ikke være med til en saadan Bestemmelse, men da Forholdene var ekstraordinære, vilde han ikke modsætte sig den. Jeg maa sige, at mine Betænkelig-